

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zatekla glava.

—o.— Jurij Lienbacher, dvorni svetnik in državni poslanec iz Solnograda, bil nam je na tem mestu že nekoliko kratov predstavljen, tako, da ga poznamo od dobre in slabe njegove strani. Tudi te nemško-konservativne kapacitete značaj ni sama luč, ima namreč temne proge na sebi! Če se mu je zadnja leta posrečilo, raztrgati klub Hohenwartov, če ga potem niti v klubu Lichtensteinovem ni dolgo trpelo, če je sedaj „divjak“ ali k večjemu voditelj solnograške frakcije, katere je pri piki baš za jeden „collegium“ — potem imamo opraviti s parlamentarnim uskokom in s tem gotovo nesmo ničesar dobrega povedali o dvornem tem svetniku! Gaslo „Divide!“ plava mu pred očmi in s tem sredstvom hoče nemški mož dospeti do „Impera!“ — postati hoče za prvi čas jeziček na parlamentarni tehtnici, potem pa jeziček v kabinetu, kateremu tačas pripravlja parlamentno zaslombo. V teh spletkah in domišljijah giblje se sedaj Jurij Lienbacher! V koliko se mu je program ta že sezoril, pokazal je prošli teden v svojem govoru, ki ga je imel v nekem gospodarskem društvu na Dunaji. Poslanca solnograškega mori zavest, da državni zbor marsikaj ni dosegel, da mnogo zakonov ni ukrenil, katere bi ukreniti bilo potreba. A kdo mu je zakrivil te Tantalove skomine in stiske? To je tista slepa usoda, ki je nemške konservativce, mej njimi tudi modrega Lienbacherja v začetku sedanje zborbe priklenila k državnozbornski, avtonomistični desnici. Ako bi ti Nemci ostali bili sami zase, ako ne bi hodili z narodnimi in avtonomističnimi strankami v parlamentu, Bog ve, kake zvezde bi bili z neba klatili in šivali na vzdihajoče prsi nemškega kmeta, gotovo pa bi jim sedaj ne bilo treba pripovedovati, kaj vse se v solidarnosti s Slovani — doseglo ni! Za nemške pokrajine ni treba žeteti še večje samouprave, kaj tacega terjajo le druge frakcije na desnici. (Verjamemo, da so Nemci zadovoljni s sedanjo upravo. Toda, zakaj Nemci, zakaj ne Slovani, to je Lienbacher modno zamolčal!) S kratka, nemški konservativci za Boga nimaajo kaj, kar bi jih držalo na desnici, proč torej iz koalicije, postavijo naj se Nemci v sredo na svoje noge! Tu bodo tudi varni pred narodno idejo, ne bodo se jim več ušesa trpinčila z narodnimi terjatvami od slovanske strani, brez skrbi za svojo dušo in telo bodo lahko črez nje skakali „na dnevni red“. A še drug recept strel je iz državniške svoje toge Jurij Lienbacher,

da se narodno teženje prežene iz parlamenta, iz Avstrije! Nemški državni jezik, — to je po njegovi definiciji „jezik nemške države“ — je čudovito tisto mazilo!

Dovolj! Človeku, ki premišluje najnovejše te izjave Lienbacherjeve, jame glava otekati, ako je v njej še kaj avstrijske pameti. Vprašanje je rešeno, kdo da je bolj pomilovanja vreden, ali mi vsi Slovani, ki prihajamo v dotiko s takimi nemško-konservativnimi enuncijacijami, ali pa Lienbacher, ki je tožil v rečenem govoru, da ima „zateklo glavo“, ker mora neprestano v zbornici poslušati pritožbe od česke, poljske in slovanske strani! Naša je nesreča, da vkupe živimo s prepirljivim in lakomnim nemškim elementom, ki nas maltretuje in v napredku zavira z ostudno svojo politiko že cele dolge veke! Nam mora glava zatekati, ako čujemo take „avstrijske“ politike, kakor je stari Lienbacher, ki je ves nesrečen mej svojimi sodržavljani, ki razlaga in v izvrševanje priporoča nazore, s katerimi se zgodovinska ideja naše države kratko malo skladati ne daje!

Sicer pa, gospoda Nemci, bode naša skrb, da vam bodo še nadalje „glave zatekale!“ Kolikor moremo to Slovani prouzročevati z narodnimi svojimi terjatvami, vse se bode godilo. Nikdar ne bomo priznavali, da nam imajo Nemci kaj ukazovati in dovoljevati, nobena stvar se v Avstriji ne bode reševala brez avstrijskega Slovana. V Avstriji avstrijska politika, ne nemška! Avstrijska politika, ki ne žali svojih državljanov, ki dela narode svoje enakopravne, srečne in zadovoljne. Dokler se ne izvrši člen XIX-ti osnovnih naših zakonov — in to je minimum —, tako dolgo miru ne bomo podpisali in delali bomo „glave zatekle“.

Pri tem pa ne bomo razločevali, na kakšnih ramenih počiva ta ali ona glava. Ne bode razlike, ali je to glava ministrova ali je glava uradnega sluga! Tudi sedaj je ni. Tisočine in zopet tisočine Slovencev hvalijo te dni, ki so poslancem našim na Dunaji potrgali niti dolge potrpežljivosti in navdahnili jih s prvim pogumom narodnih zastopnikov. Odločnost njihova dela skrbi ministrovim glavam, a odločnost ta je umestna in potrebna. „Sapere aude!“ To more biti tudi gaslo probujenega slovenskega naroda. Imejmo pogum, usodo svojo določevati po svoji najboljši sodbi in zastopati jo pošteno ter trdo! Bodoči naši boji bodo pod to zastavo dosegli svoje zmagoslavje.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 13. februarja.

Časniki se močno bavijo s krizo na desni, katera se jim zdi vsa razrušena. Ko bi se kaj tacega res pripetilo ob konci sesije, ko so nove volitve pred durmi, bil bi hud udarec za stranko in malo upanja, da bi spet kot večina se vrnila v zbornico. Vlada je res tako čudno postopala in tako brezobzirno ravno s svojimi privrženci ravnala, da se je polastila velika nevolja tistih delov večine, kateri kljub dostikrat proglašnim izjavam od vladnih klopij neso videli dejanj, s praznimi besedami pa se ne da napolniti prazni želodec. Zato so od jedne strani Slovenci, od druge konservativni Nemci odločno oglasili se, a ne proti svojim dozdanjim zaveznikom, ampak le proti vladi. Cela desnica pa je priznala, da so vse naše zahteve opravljene in da vlada, ako ostane zlasti učni minister v dozdanji negaciji, sama svoj sistem in svoj obstanek podkopa, večini pa obtežuje stanje pri predstojećih volitvah.

Posebno Slovenci, katerih želje gotovo neso pretirane, našli so pri českem in poljskem klubu odločno podporo in dobili taka zagotovila, da jim ni bilo treba segati do skrajnih sredstev, mej katerimi je bilo poslednje, odpovedati se poslanstvu. Kajti v principijelnih vprašanjih bi proti svojim starim zaveznikom na desni noben poslanec, kdor ima prihodnost svojega naroda pred očmi, glasovati ne mogel. S tem bi si za bodočnost odbil jedine prave prijatelje, kateri sami iz lastne skušnje vedó, kako da je zatiranje narodnosti. Ako se Čehi, kar je upati, vrnejo v zbornico v večjem številu, potem bodo Čehi, Poljaki in južni Slovani imeli kacic 150 glasov in svoji množini primeren upliv.

Akcija slovenskih poslancev tedaj nikdar ni bila obrnena proti dozdanjim zaveznikom, ampak proti vladnemu postopanju, v prvi vrsti proti ministru Conradu in da ni ostala brez vspeha, bode se pokazalo.

Generalna debata o pristojbinski noveli se je danes nadaljevala. Prvi je govoril finančni minister Dunajevski in branil zakon proti kritiki opozicije. Kmetski poslanec Ruf iz Lichtensteinovega kluba bo stavil predlog, da se zakonski načrt vrne odseku v spremembo nekaterih določeb. Ker bode tudi cela levica in Coroninijev klub za Rufov predlog glasovala, bode gotovo vsprejet in novela gre nazaj v odsek, iz katerega se potem menda ne bo več vrnila v tej sesiji.

LISTEK.

Gospa Otilija.

Prijatelj moj pripoveduje mi tako-le:

Bil sem na ženitnini.

Krasno razsvetljena in praznično oblečena bila je dvorana. Vse se je nekako lesketalo, a z vzvišenega odra doneli so glasovi dobro in čisto ubranih strun. Elegantno, da skoro nekoliko pretirano elegantno oblečeni gostje sukali so se okoli bledolich gospic in kratkočasili jih s svojimi večinom neslanimi šalami. — Ženin in nevesta sedela sta resno pri izborni pogrnjeni mizi in šepetala mej seboj.

Tudi ona je bila tam — ona, duša žitja mojega, srce srca mojega. In bila je najkrasnejša mej krasnimi!

Stal sem od daleč, ter jo opazoval. Nekako burno bilo je kipeče srce in v lice silila mi je gorka

kri — ne jedenkrat se name ni ozrla! Vsem drugim imela je besede, meni ne. Njeni pogledi, goreči in jasni, preganjali so drugim oblake raz lice — mene ni jeden ni doletel, ni jeden ni zjasnil motnega pogleda mojega.

Približam se jej.

Malomarno si je pihljala žareče lice in njene nožice pogledovale so koketno izpod lahkega krila.

Sapa mi je grlo zapirala, ko sem jo s tesnim glasom vprašal za prvi ples.

Obljubila mi ga je.

Godba zadoni in na lahko se spustim ž njo po dvorani. Bilo je, kakor bi nesel lahkokrilega metulja.

„Gotovo z manoj radi ne plešete,“ zašepetal sem jej.

„Kakor z drugim, tako z vami. Z onim, kateri pleše bolje, z onim plešem raje.“

Govorila je to nekako zamolklo.

„To sem vedel“, odgovorim jej pikro.

„Meni je vse jedno, vi ali naš...“ (in ime novala je slugo očeta svojega)...

Umolknil sem, a zdelo se mi je, da mi je v srci počila zadnja struna.

Ona pa je to spremenjo opazila in pričela je govoriti o vsakdanjih stvareh... a jaz je nesem poslušal... sam ne vem, s čim, kaj sem ji odgovarjal...

Godba je utihnula. Sel sem na bližnji stol ter srpo zrl v svitle luči... vse je migljalo pred menoj... vse se je smijalo boli moji.

Njo so pa zopet obdali prilizljivi obrazi sladkih gospodičev in smijala se je mej njimi, da me je vsak smehljal globoko zbol v ranjeno srce.

Drugi dan sem jo videl, a vidno se je ogibala družbe moje.

Slednjič jej vender ujamem roko, a ona je zarudela in njeno oko povesilo se je.

„Pustite me,“ rekla je hlastno.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 14. februarja.

Židovske borziance je jako razdražilo, da hoče državni zbor z novo pristojbino novelo obdružiti borzne špekulacije. Dunajska borzna kamora je sklenila prositi finančnega ministra, da bi se olajšal ta davek. Kakor je že znano našim čitateljem, je ta davek tako nizko umerjen, da ga ni moč več pomanjšati, a bi se mogel le popolnem opustiti. Borzijanci se jeze na levičarje, da hočejo privoliti v ta zakon, češ, da so iz pristojbinske novele naredili le politično vprašanje in le špekulirajo na bodoče volitve, za trgovske koristi se pa ne zmenijo. — Osoda pristojbinske novele je bila včeraj vendar odločena. Nič ni pomagalo, da so Slovenci glasovali za vlado. Nemški konservativci se neso dali pregovoriti in glasovali so za predlog, da se predloga izroči odseku, da je predela tako, da ne bode nakladala taci bremen kmetovalcem. Za vlado so glasovali Čehi, Slovenci in Poljaki, tedaj samo Slovani. Radovedni smo, kaka hvaležnost bode vlada pokazala slovanskim poslancem, da jo neso zapustili, kakor drugi. Poslednji čas se je v vladnih krogih ukrepalo, da bi se sklopila neka srednja konservativna stranka, katera naj bi vlado povsod podpirala zlasti pa proti slovanskim terjatvam. Včerajšnje glasovanje je pa mislimo vlado že poučilo, kako po moč ima pričakovati od nemških konservativcev.

Oskrbnik **Strossmayerjevih** posestev v „Narodnih Novinah“ zagovarja vladiko proti obreževanju, da je izsekalo gozde. S prva je bilo 4.000 oralov zemlje in od teh jih je 30.000 oralov še popolnem nedotaknenih. Vladika tedaj mej svojim tridesetletnim vladikovanjem ni niti toliko gozdov izsekalo, kolikor to dopušča umno gospodarstvo. Kar je pa vladika dobil iz gozdov, daroval je narodu, v tem ko nek drug vladika tudi gozde izsekava, pa skupljeni denar v druge namene obrača.

Hrvatski poslanci **ogerskega** državnega zbora zastopajo pri debati o reformi gospodske zbornice stališče, da se hrvatski zbornični člani bodo smeli udeleževati le onih sej, v katerih se bodo obravnavale stvari, ki se tičejo Hrvatske in Ogerske. Ne bilo bi logično, da bi se Hrvati udeleževali tudi onih posvetovanj, ki se tičejo stvari, v katerih so Hrvati in Ogrji popolnem ločeni.

Vnanje države.

Crnogora se nadeja, da jej bode Turčija kmalu odstopila nekatere kraje v Albaniji pri Tizi in na desnem bregu reke Bojane. S tem bi bila dovršena pogajanja o uredbi črnogorsko-turške meje, ki se že več let uravnava, pa še sedaj ni uravnana.

Italijansko vojno ministerstvo ugovarja, da se je mislila odposlati tretja ekspedicija v Afriko. Vojaki, ki so bili na odpustu, so se sklicali le zaradi vojaških vaj, ker se minulo leto zaradi kolere neso mogli dobro izvežbati. Najbrž je to le izgovor, v resnici je pa vlada mislila je odposlati v Afriko, pa se je premislila, ker Anglija ni prosila njeje pomoči.

Nemški zvezni svet je pritrdil pogodbi mej Nemčij in Rusijo zastran izročevanja zločincev. — V državnem zboru je Bismarck pri debati o povlašnji carine na žito poudarjal, da so se že trideset let kmetem stanu nakladala bremena, a za zboljšanje njega stanja se pa ni dosti storilo. Vse se je podražilo, samo kmeti pridelki obdržali so prejšnjo ceno. To velja tudi za les. Zato je treba, da se poveša carina na žito in les, ki se uvaža. Na to je zbor izročil to predlogo posebne komisiji 21 članov v pretres in poročanje. Proti so glasovali svobodnjaki, ljudska stranka in socialni demokrati.

Posvetovanja **afriške** konference se vlečejo na dolgo, in še sedaj ni nevarnost odstranjenja, da bode delo njeno neuspešno. Portugalija dela velike zavire, kajti za vse kraje ob morji blizu kongiškega ustja hoče dokazati svojo pravico. Ako bi se njenej želji ustreglo, bi nova kongiška država

ne imela nikakega morskega obrežja in to bi oviralo njen razvoj.

Iz **angleškega** ministerstva bode baje izstopil trgovski minister Chamberlain in še dva njegova tovariša. Ti trije pripadajo k radikalcem. Ker je ministerstvo sklenilo, da mora vsakako uničiti Mahdija, naj bode Gordon živ ali mrtev, radikaleci ne morejo več ostati v ministerstvu, ker so odločno za to, da se Sudan prepusti svojej osodi. Konservativci ne bodo poskušali sedaj vreči ministerstva, ker se je izreklo za odločno postopanje v Sudanu, a pri prihodnjih volitvah hočejo porabiti vse nedostatke vladne egiptovske politike, da zmagajo. — „Pall Mall Gazette“ se boji, da bi odpošiljanje vojsk v Egipt preveč ne oslabilo angleške vojne moči doma, in se pritožuje, da se je poslednji čas vse premalo storilo za zboljšanje vojnega brodograja. Da varujemo Egipt, zaradi tega vendar ne smemo lastne dežele spraviti v nevarnost, misli omenjeni list. Zato priporoča ta časopis, da bi se hitro nabralo 20.000 do 30.000 novih vojakov.

Kakor se sodi, namerava poveljnik **sudan**ске ekspedice Wolseley z vsemi silami napasti Berber, ter se tam nastaniti s svojo vojsko ter čakati, da pridejo podkrepitve iz Indije. Podkrepitve se bodo v Indiji vzela iz takih krajev, kjer bivajo budaisti in bramaisti, ker mohamedancem ni zaupati. — „Daily News“ poroča o sijajnej zmagi Angležev pri Dulki. Nek drug angleški list pa poroča, da je v tem boji sovražnik imel 1500 mož, pa je zgubil najmanj 300 mrtvih.

Dopisi.

Z Dunaja 13. februarja. [Izv. dop.] (Šumanova odhodnica.) Kako je bil novoimenovani ravnatelj Ljubljanske gimnazije gospod J. Šuman priljubljen v tukajšnjih Slovencih in drugih Slovanih, to pokazal je sinočnji večer, ki ga je v čast njegove odhodnice napravila mu naša „Slovenija“. Ko je s častito svojo soprogo stopil v okrašeno dvorano, zadonel jima je bur n pozdrav. Dijaštvo slovensko „staro“ in „mlado“ bilo je že zbrano „in pleno corpore“ do malega so bili navzočni tudi ostali g. Šumana obilni častilci Slovenci in Slovani, imenito gg.: dr. Vošnjak in V. Pfeifer, državna naša poslanca, prof. Sritar, J. Navratil, min. tajnik Levčnik, ravnatelj Kalandra z gospo za „Slovansko Besedo“, docent dr. Drozda za „Slov. pevsko društvo“, dr. Zelenik, dr. Simonič z gospo, dr. Drnjač, dr. Firbas, dr. Lisjak, Sežun itd. Predsednik „Slovenije“ g. Franko je prvi izpregovoril pozdrav in napitnico ravnatelju g. Šumanu, poudarjajoč obilne njegove zasluge za slovstvo in dijaštvo slovensko, in ko je na to g. Danilo zdravico napil še navzočni gospé in obitelji Šumanovi, vzdigne se k govoru g. ravnatelj Šuman sam. Z milo donečo svojo besedo se je zahvaljeval na časti, došli mu iz „Slovenije“, kateri hoče tudi v bodoče ostati blagonaklonjen; vesel odhaja v domovino nazaj, četudi ga tam čaka bolj nemirna služba, odgovornosti večja peza, vesel, ker mu bode dano več delati za prosveto svojega slovenskega naroda, vse bode storil, kar se na njegovem mestu in v duhu zakona storiti dá; mladini, učeči se, pa priporoča gaslo „die, cur lic“, biti namreč vedno v poklici dijaškem, oboroževati se „z uma svitlimi meči“ in naglo povračati se v domovino, ki bode tako dana zopet svojim nazaj. Govoril je na to mladini dragi gosp. dr. Vošnjak; ob kratkem je razložil prošlo dvajsetletno zgodovino slovenskega prepoveda v okolici Mariborski in zgodovino Čitalnice Mariborske; v obojni sveti se ime Šumana kot narodnega boritelja in mučenika; zbog značajnosti njegove ga je teroristično

ministerstvo leta 1872. premestilo iz Maribora na obskurno gimnazijo v gorenje-avstrijski Ried, kamor pa ni šel, ker mu je vsled posebne avdiencije pri cesarji milost cesarjeva podelila službo na Dunaji; po vseh teh neprilikah je pa gospod Šuman ostal vendar le naroden mož, uzoren uradnik; značajan, kot je bil, se sedaj vrača v domovino na prelepo mesto, katero mu sicer ne bode donášalo večjih gmotnih koristi, katerega pa je vendar vesel zavoljo prilike, koristiti več narodu svojemu. Častiti naš državni poslanec je h koncu svojega govora osobito še naglašal čistost Šumanovega rodoljubja ter sklenil s širno napitnico svojemu staremu prijatelju in značajnemu sorodoljubu. Gosp. M. Murko pozdravi na to s krepkim govorom navzočne državne poslance, takisto g. R. Pukl novoimenovanega narodnega notarja za Brežice, g. dra. Firbas. Nato znova izpregovori g. Danilo ter spominja listkov v „Slovenici“, v katerih se na neosnovani način precéjajo proizvodi najdražih nam pesnikov Preširna, Stritarja (gospoda profesorja pri tem govoru ni bilo več v dvorani) in Gregorčiča; po dolgi motivaciji pravi, da je slovenske inteligencije dolžnost, povzdigniti glas proti takemu, dobro stvar morečemu kriticismu in dati moralno zadostilo globoko žaljenim pesnikom našim. Burno odobravan in z obćim ploskanjem je bil potrjen govornikov predlog: da se ljubezen in priznanje, ki ju Simonu Gregorčiču v zadostilo za razžalitve slovesno izreka Šumanov večer, še s posebnim pismom naznani pesniku na dom. — Vrsto napitnic zaključil je g. Bleiweis vitez Trsteniški, nazdravljajoč posebno številnim Čehom, v katerih ime je potem odgovoril g. dr. Drozda, tudi s česke strani poudarjajoč simpatije g. ravnatelju Šumanu. Od jednega do drugega izmej teh govorov, ki so sploh vsestransko užigali, razlegalo se je domače, slovensko petje, katero vodil je tudi na ta večer Čeh gosp. Jan Jiřik. Kraljevala je najboljša volja ves čas. Okolu polunoči ostavi gospod Šuman s svojo gospo soprogo živahno družbo, spremljan od zadnjih viharjih srčnih pozdravil. Ob jednem odšli so tudi starejši gostje, vsi polni hvale lepi, pomenljivi zabavi.

Mladina in dobrovoljna starina pa je še ostala vkupe, da se praznuje „debeli četrtak“, kateremu je „župan“ bil g. Pukl. Petja in govorjenja, židane volje tudi poslej ni manjkalo. Ako še omenjam, da je g. J. Kušar k izbornim ilustracijam „šulferaj-novega“ herodeštva in tajčkrajnarske mizerije pel slastne kuplete, produkte svojega humora, da je g. Marolt napil „starim hišam“ in gosp. Mahar pevovodji g. Jiřiku — potem sem povedal blizu vse, kar se je dalo zapomniti v hitrici in kratkočasnosti sinočnega in popolnočnega večera.

Iz Velikih Lašč 11. febr. [Izv. dop.] Tudi pri nas imamo židove neke nove sekte, vendar se razločujejo od onih novih ruskih, kajti tukajšnji so sicer krščeni, vendar ne verujejo v evangelij, imeti morajo svoj talmud.

Ne mogel bi jih človek spoznati, h kateri sekta da pravo za pravo spadajo, le kadar sodnijski služabnik kako javno dražbo objavi, katera se ima vršiti pri ponesrečenem sosedu, takoj so te tuje krvi žejne pijavke poleg, kajti parasiti te baže so z enakimi sverhami tako združeni, kakor črvi z mrhovino.

Mnogo še ni takih pijavk mej nami, ali kolikor jih je, so tako požrešne tujih žuljev, da se

„Jaz vas ne pustim, in če pride ves svet, jaz ... jaz ... vas ljubim — Otilija“

„A jaz vas ne ljubim in vas ne bom nikdar — nikdar!“

Še jej nesem spustil roke, le krepkeje sem jo stisnil.

„Dobro, ločiva se ... ločiva na veke. Nikdar ne pozabim podobe vaše, vaših pušic, katerih mnogo ste nehote spuščali v to srce. Včasih se vendar spomnite, da ste nekoga onesrečili, vzeli mu veselje za vselej. V slovo pa naj jedenkrat poljubim ročno vašo usteca!“

Predno se je mogla ubraniti, poljubil sem jo bil in hitro sem odšel.

Od istega časa pa nosim v prsih svojih nepopisljivo gorje in žalost. — — — — —

* * *
Dolga so bila leta, katera so mej tem pretekla. — Bilo je spomladi. Ptice so pele, potočki so žuboreli in cvetice so omamljivo duhtele ob njihovih bregovih. Vse je bilo mlado, vse veselo, vse kakor

nekdaj — jedini mi smo se postarali in v srcih naših ni bilo pomladi — jesen, pozna jesen uselila se je v nje.

Tam pod cvetočo jablano sedela je stara gospa. Sključena je bila njena postava, nagubano njeno lice, a oko se jej je žarilo še v mladostnem ognji. Približam se jej. Bila je gospa Otilija.

Tudi ona me je spoznala.

Vstala je, nasmehljala se in podala mi suho svojo roko.

„Stari smo, stari“, vzdihnila je, ter mi odkazala prostor na svojej strani.

„I, kod ste pa vendar hodili, da ni bilo o vas sledu?“ vpraša me čez nekoliko.

Pripovedujem jej iz svojega življenja, svoje trpljenje in vse, vse, kar sem v tem dolgem času prestajal.

Starka je poslušala in marsikje sem se moral ustaviti, kajti solza za solzo jela je namakati velo njeno lice.

In zdelo se mi je, da jej je lice po teh solzah omladelo, da jo zopet zrem oni večer na ženitnini.

„Da, razžalila sem vas bila oni večer, a odpušite, dovolj sem se v to pokorila. Sama sem ostala v življenji, sama stojim na robu bližnjega groba.“

Jaz pa jo prmem za roko, in zdelo se mi je, da mi zopet vre mlada kri po starih žilah.

„Kdaj sem vam bil že odpustil, a sedaj, sedaj sem pa vse pozabil — vse, kar sem prestal, saj vem, da ste me ljubili, jedinega mene ljubili ves čas svojega življenja.“

In dva starca poljubila sta se z mladostnim ognjem.

Jedini ta trenotek bil sem srečen, vse drugo je bilo meni izgubljeno.

Oba sva bila žrtvovala malenkost — življenje!

V ostrej zimi priklila je bila iz tal nežna cvetka in ta je bila lepša, priskrnejša, kakor milijon drugih v vročem poletji!

vseh potov in sredstev poslužujejo, da le svoj zaželjeni plen dosežejo; kajti to je njih obrtnija, da svojega bližnjega tihotapski v svojo oblast dobé ter ga potem prav neusmiljeno odirajo.

Radikalnega sredstva bi treba bilo, da bi se to požrešno, lakomno golazen zatrl. Pri priliki bomo skušali dostojno popisati take volkove, ki nosijo v pogubo poštenih ljudi, človeško kožo. Skušali bomo najti sredstva, da se tem rokavničarjem njih delo prepreči, kajti ako bomo dejanja takih veljakov natanko opisali, utegne še sodnija s svojo pravično roko mej nje poseči.

Plazi se navadno taka požrešna hijena posamič za svojim plenom, le včasih povabi svoje vredne sodruge, kadar je kak večji plen na vrsti, in kadar misli, da je hinavsko sestavljeni račun v nevarnosti.

Ta človeški družbi nevarna zverjad že več let po našem kraju tolsti plen lovi, kajti imela je ta svojat močno roko za varuhinjo in tako je marsikatera mirna ovca morala svojo kri dati, da so si krvi žejne hijene žejo gasile. Več prihodnjic.

Od južno-zahodne štajerske meje
12. februvarja. [Izv. dop.] Več kot meter visok sneg pokrival je do sedaj naše višine in nižine, da celo hribovec ni mogel obiskati bližnjega sosedu. Toda dobrodejna sapica od juga je debelo sneženo odejo jako znižala — in nikjer ni zaznamovati posebne škode; le tu in tam je staro strešje poginilo — in to vsled nemarnosti zanikrnih gospodarjev. Malomarnost in popustljivost tudi v drugem oziru sta deloma krivi, da hribovske občine ne dosegajo namena, katerega od njih terja narodni razvoj. Kaj je temu krivo? Krivo je, da se prosto ljudstvo še vse premalo poučuje, da se prepušča lastnej osodi — in tako ostane gorjanec zmirom gorjanec. Evo jednega dokaza!

Krasna zemlja vojvodine Kranjske ima mnogo srečnih krajev, kjer biva slovenski značaj v mestih in trgih; toda šteje tudi mnogo takih krajev, kamor še ni dospela luč narodne zaželjene omike. Da so taki kraji omilovanja vredni, je umljivo; kajti v bližnji soseski ti sodeželan duševno napreduje — in ti zapuščena sirota ostaneš, kakor je bil praded tvoj. Mej take kraje štejem stari kranjski trg Motnik. — Tu sem še ni prisijalo dobrodejno solnce vis. deželnega šolskega sveta, kajti že je dobrih petnajst let minulo — in slavni Motnik še danes nema javne šole!!! — Motničani in posestniki v okolici so izvrstni deželani, uneti za narod in dom, uneti za omiko in napredek in uneti za blagor domovine. Ljudstvo ima gorko željo, da se tam ustanovi narodna šola; toda zdatne pomoči potrebujejo vrli posestniki — in „z združenimi silami“ zmagalo bi se tudi v tem, do sedaj pozabljenem kraju. Naj moje dobrohotne besede ne bodo bob ob steno, naj se vendar tudi Motniškemu tigu dá toli potrebno ljudsko učilišče.

Iz Begunj pri Cerknici 12. februvarja. [Izv. dop.] Odbor tukajšnjega bralnega društva je sklenil napraviti veselico s tombolo, ker pa društvo nema premoženja, zložili so gg. odborniki in nekateri udje nekaj denarja, da so omogočili veselico. Čisti dohodek so namenili v prid revne šolske mladine.

Da je bila veselica dobro obiskana in da se je povoljno izvršila, kaže to, da mi je danes predsednik društva g. Jakob Meden izročil 30 gld. kot čisti dohodek, veselice, da nakupim za to svoto pisalne priprave, kakor tudi beril in računice za revne šolske otroke.

Gospodje, ki so v ta namen kaj darovali, so naslednji: Jakob Meden, Josip Meden, Josip Škrl in Anton Vidmar iz Begunj; Janez Švigelj iz Selškega; Janez Turšič iz Bezuljaka; Anton Švigelj s Kožljeka; Josip Milavec iz Cerknice in Franjo Malavašič z Vrhnike.

Da se gg. darovalcem kakor slavnemu odboru bralnega društva za ta velikodušni dar v imenu revne šolske mladine najiskrenejše zahvalim, mi je prijetna dolžnost. Josip Žirovnik, učitelj.

Domače stvari.

— (Se re na do) priredili so včeraj zvečer dijaki tukajšnje gimnazije svojemu večletnemu ravnatelju, sedanjemu šolskemu nadzorniku g. Jakobu Smoleju. Peli so pod g. Försterja vodstvom jako dobro tri zборе. G. nadzornik Smolej zahvalil se je v slovenskem jeziku, rekoč, da se bode vedno živo spominjal gimnazije ter na svojem novem mestu pospeševal njen napredek.

— (Slovstveni zabavni večer) je danes zvečer v steklenem salonu Čitalničnem. Začetek ob 8. uri.

— (Danes) zaključil se je prvi semester na vseh srednjih in ljudskih šolah Ljubljanskih ter pričele so se pustne počitnice, ki trajajo do pepelnice, v kateri dan se zopet šola prične.

— (Umrli) je v soboto dne 7. t. m. č. g. Matej Markič, župnik v Gor. Logatcu. V. m. p.!

— (Premeščenje.) G. Josip Hauffén, pristav pri c. kr. okrajni sodnji v Vipavi, premeščen je vsled la-tne prošnje k c. kr. okrajni sodnji v Kranji.

— (Delniško društvo) snuje se v Ljubljani z namenom, da se otvori pivnica, v kateri se bode točilo Plzensko pivo po nižji ceni nego sedaj. Podpisanih je v to svrhu že par tisočakov.

— (Ledenica v mestni klavnici) stoji, dasi je stala mnogo tisočakov, vedno še prazna brez ledu, akoravno slednjega letos gotovo ne manjka. Ker je stara mestna ledenica na cesarja Jožefa trgu za toliko mesarjev le pretesna in ker led v lednici mestne klavnice, odkar se je popravila, vendar le ostane štiri do pet mesecev, bilo bi ne le na korist mesarjev, nego vsega občinstva želeti, da klavnično ravnateljstvo takoj odredi, da se ledenica v klavnici napolni.

— (Prememba posestva.) Pod tem naslovom poročali smo včeraj, da so dediči po pokojnem Josipu Rudeži Ribniško graščino prodali. Iz verodostojnega vira se nam poroča, da ta vest ni istinita.

— (Iz Ptujja) se nam piše: Dne 19. t. m. začne dr. Vekoslav Herman tukaj svoja predavanja o ruskem jeziku. S svojim predavanjem namerava doseči toliko, da se poslušalci, ki znajo slovensko slovnico, naučijo ruski popolnem pisati in govoriti v treh mesecih. Želeli bi bilo, da se mnogo Slovencev udeleži teh predavanj, saj ruščina po svojem razširjenosti po treh delih sveta bolj zasluži ime svetovnega jezika, nego li nemščina.

— (Nepopoljšljiv postopač.) Včeraj je bil izpuščen iz prisilne delavnice znani Ljubljanski postopač Nande Göck. A komaj je dihal prost zrak, že se je napil z denarjem, v prisilni delavnici prisluženim, pretil posestnici hiše na „Vrtici“, da jo umori, po ulicah upil, da zakolje mater in sestro, otokel prižigalca svetilnic, ter razžalil nekega častnika v Gosposkih ulicah, dokler ga ni policija prišla in zaprla. Ker se dvomi, da je pri pravi pameti, preiskali ga bodo zdravniki.

— (50 letnica koroške hranilnice.) 12. t. m. praznovala je koroška hranilnica v Celovci 50 letnico svojega obstanka. Ta zavod ustanovil je 12. februvarja 1835. tedanji deželni glavar vitez Sterneck z nezatno glavico 2654 gld. starega denarja. Upravno premoženje hranilnice narastlo je konci lanskega leta že na 13.492.000 gld. in rezervni zaklad znaša sedaj 1.441.000 gld. t. j. 11.98% uloženih glavic. Sedanji predsednik hranilnice grof Anton Goëss dobil je od raznih zavodov, korporacij in občin obilo čestitek. Tudi mestni zbor Celovski poslal je umeteljno izdelano adreso, v kateri čestita na dolgoletnem, ugodnem in uspešnem delovanju.

— (V Črnem Vrhu) pri Idriji zaprla se je baje odotna ljudska šola vsled nevarne epidem. bolezni (?). V teku 14 dni umrlo je ondu za to boleznijo 8 otrok.

— (Tramvaj v Zagrebu.) V sredo sklenila se je dotična pogodba z Gustavom pl. Pongracem in drugovi. Podjetniki so se zavezali, da v treh mesecih po dobljeni koncesiji dogotove glavno tramvajsko progo Lahove ulice-Primorske ulice-kolodvor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 14. februvarja. Nasproti poročilom časopisov, da Graške nadsodnije predsednik ni izvel pravosodnega ministerstva naredbe, po kateri naj bi se izpiti za sodnijska mesta polagali v slovenskem jeziku — zatrjuje „Fremdenblatt“ iz avtentičnega vira, da je to neistinito, popolnem neosnovano. Omenjena naredba priobčila se je sodnijskim predsedstvom v Celji, Ljubljani, Rudolfovem in v Celovci z opomnjo, da se na njo opozore avskultantje, ki še neso napravili sodnijskega izpita.

Filadelfia 14. februvarja. Ubožna blaznica pogorela, 28 ljudi poginilo.

Najnovejše vesti.

V državnem zboru se je včeraj vsprejel predlog poslanca Rufa, da se davčna novela vrne odseku nazaj s 160 proti 135 glasom. Pri glasovanju je bilo veliko poslancev odsotnih, mej njimi oba Liechtensteina. Z levico glasoval je Coroninijev klub in nemški konservativci: Bärnfeind, Fuchs, Lienbacher, Ruf, Schmidbauer, Turnher, Wieser.

V Padovi je v četrtek zvečer vojak Costanzo, rodom iz Sicilije ustrelil dva korporala in jednega sapérja, jednega rojaka pa ranil.

Bolgarsko sobranje zaključilo se je včeraj s prestolnim govorom.

Razne vesti.

* (Otvorenje podružnice Dunajske zastavljalnice.) Novo zidana in okusno opravljena podružnica c. kr. Dunajske zastavljalnice v Josefstadtu, Feldgasse h. št. 6 in 8 otvorila se bode v ponedeljek 2. marca t. l. Ta vesela vest velja slovenskim gospodom prosilec za masne službe pri novem uradu, da natančno vedó, da brez vsake škode lahke še zaključijo letošnje zabavne in plesne veselice s sijajno Sokolovo maskarado in se tudi na pepelnico lahko pusté pepeliti mej pomenljivimi besedami: „Memento homo, quia Slovena es et in Slovenia manebis!“

* (Plesna veselica, katera kaj nese.) Zadnje dni v Švenderjevem kolizeju na Dunaji osnovano plesno veselico „lumpov“ obiskalo je 10 000 oseb, mej njimi 2000 „lumpov“. Maske bile so v istini krasne in izvirne, a še lepši je čisti dohodek, iznašajoč nad 4000 gld., namenjen Dunajskim revnim otrokom.

* (Čez 27 let.) Z Dunaja se brzojavlja: Pred 27 leti bil je umorjen mehanik Josip Rohan. Pred štirimi dnevi zaprli so delavca Jos. Haasa, kateri se je že udal, da je Rohana umoril. Zločinca ovadila je lastna žena, s katero je prehudo ravnal.

* (Žalostni statistični podatki.) Jako neugodno upliva letošnji norčavi predpust na samomorilce osobito v Dunajski prestolnici. Meseca januarja t. l. usmrtilo se je namreč na Dunaji 36 oseb, 29 moških in 7 žensk. Januvarja 1884 si je končalo življenje le 26 in meseca decembra 20 ljudi. To so pač žalostni napredki v zgodovini samomorov.

Zahvala.

Slavno predsedništvo društva „Narodna šola“ blagovolilo je poslati tukajšnji ljudski šoli za malo denarno ulogo, ki se je nabrala 1. dan 1. februvarja tega leta pri veselici, katero je priredil gosp. Fran Suhadolnik v svojej gostilni, prav veliko šolskega blaga.

V imenu obdarovane šolske mladézi zahvaljujem se sl. predsedništvu društva „Narodna šola“ najtopleje za ta plemeniti dar s presrečno željo, da bi vrlo napredovalo in se razvitalo društvo, ki je našim ljudskim šolam v toliko pomoč.

V Borovnici, dne 13. februvarja 1885.

H. Podkrajšek,
učitelj.

Metereološki poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
13. febr.	7. zjutraj	741.26 mm.	- 9.6° C	brezv.	megla	
	2. pop.	741.26 mm.	- 1.8° C	sl. szh.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	742.52 mm.	- 5.4° C	sl. szh.	jas.	

Srednja temperatura — 5.6°, za 5.2° pod normalom.

Dunajska borza

dné 14. februvarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld. 30	kr.
Srebrna renta	83	85
Zlata renta	106	6
5% marčna renta	99	10
Akcije narodne banke	864	—
Kreditne akcije	303	30
London	123	9
Napol	9	77 1/2
C kr cekini	5	80
Nemške marke	60	4
4% državne srečke iz 1. 1854	250 gld	127
Državne srečke iz 1. 1864	100 gld	171
4% avstr. zlata renta, davka prosta	105	53
Ogrska zlata renta 6%	—	—
4% papirna renta 5%	98	40
5% štajerske zemljišče odvez oblig.	94	15
Dunava reg. srečke 5%	104	—
Zemij ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	110	75
Prior oblig. Elizabetine zapad. železnice	122	75
Prior oblig. Ferdinandove sev. železnice	112	—
Kreditne srečke	105	60
Rudolfove srečke	100 gld	178
Akcije anglo-avstr. banke	10	19
Tramway-društ. velj. 170 gld a v.	120	50
	107	50
	214	75

Poštni in brzojavni odpravnik

(ekspeditor)

(91)

Isče službe. Nastop takoj mogoč. Zamore tudi v citrah in petji poučevati. — Naslov: P. G. Ily ml. v Višnji Gori.

Vsak dan sveži pustni krofi

pri
JAN. FÖDERL-u,
Lingove ulice. (16-7)

Dr. Spranger-jeve kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Bücking, medicinski svetnik dr. Cohn, dr. Manning in mnoge druge zdravniške avtoritete so je preskusile in je za izvrstno domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodčnim in trebušnim boleznim. Pomagajo tako proti migreni, krču v želodcu, omedlevici, glavobolu, trebušbolju, zasliženju, želodčni kislini, vzdigovanju, omotici, koliku, skrofelnosti itd., proti zlatej žili, zaprtju. Hitro in brez bolečin meče in pevrnejo slast do jedi. Poskusite samo z malim in prepričajte se sami. Jedna stekla 50 in 30 kr.
Pri gospodu **lekarji Svobodi, pri Zlatem orlu, na Presimnem trgu.** (716-15)

Važno za vsacega trpečega na živcih.

Samo z elektriko se da do temeljito odstraniti slabosti živcev. Moj novi induksijski aparat (električni strojek) se da lahko rokovoditi in bi ne smel manjkati pri nobeni rodbini. Trganje, revmatizem, omedlevica, zobobol in revmatični glavobol in sploh vse bolezni živcev ozdravijo se z induksijskim aparatom. Cena aparatu z obširnimi nakazilom, kako rabiti, 8 gld. — Naročiti se morejo samo direktno pri meni. (741-23)

Dr. F. Beeck, Trst, 2 Via Ponderas 2.

V J. BLASNIKOV TISKARNI
na Bregu št. 12 v Ljubljani na Bregu št. 12
je ravnokar na svitlo prišla knjiga:

Živinozdravništvo.

Spisal dr. Simon Strupl.

Drugi pomnoženi natis, 32 1/2 pol, cena 1 gld. 80 kr.

V iste zalogi se dobiva od vseh časnikov pohvaljena in priporočana knjiga:

Molitvenik za dijake.

Cena: vezana z marm. obrezkom 90 kr., z zlatim obrezkom 1 gld., z zlatim obrezkom in v usnji vezana 1 gld. 15 kr.

Ta knjiga se priporoča zlasti dijakom prvih gimnazijalnih razredov, ker je v slovenskem in zvrstnem latinskem prevodu pisana. Ta jako lepa molitvena knjiga bi se ne smela pogrešati pri nobenem dijaku. (73-2)



Mejnarodna linija. Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Teutonia“, odhod okoli 15. dne marca 1885.

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na (20-19)

J. TERKUILE,
generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na **Emiliano d' Aut. Poglayen,** generalnega agenta v Trstu.

Kreditno društvo KRANJSKE HRANILNICE v Ljubljani

računa na dalje svojim družbenikom od **posojil na menjice**

za 4 mesece 5 1/2 obresti,
čez 4 do 6 mesecev . . . 6 1/2 obresti.

Prošnje za vsprejem v kreditno društvo vsprejemajo se vsak dan v prostorih Kranjske hranilnice. (63-3)

LEKARNA JULIJ pl. TRNKOCZY.



Spodaj navedene specialitete, ki so po večletni izkušnji za **izvrstno uspešne** priporočane, ima vedno čiste v zalogi in razpošilja takoj po

poštnem povzetju
lekarna JULIJ pl. TRNKOCZY-ja
„pri samorogu“
v Ljubljani, Mestni trg h. št. 4.

Mazilo za lase, jedno najboljših sredstev, da se prostor, kjer rasejo lasje, utrdi in da lasje ne izpadajo, ob enem jim daje lep lesk in se uporablja z gotovim uspehom pri tisočih. 1 lonček za dolgo časa samo 60 kr.

Francosko žganje najboljša vrsta, ljudstvu priljubljeni lek; mala steklenica 20 kr.; velika steklenica 40 kr. z obširnimi navodami za uporabo.

Pariški prašek za dame, najfinjša vrsta, bel in rožast, v skatljah po 30 kr., s pravo rožino vonjavo, zelo nežen po 40 kr.

Orientalški dišeči prašek odvzame, če se dene mej perilo, neprijeten duh po mili in razširja prijetno vonjavo. 1 zavitek 30 kr.

Ozeblinski balzam po dr. Képesu je odlično najboljšo sredstvo zoper vsako ozeblino in zastarele ozeblinske bule. Steklenica z navodom vred 30 kr.

Zdravilo za kurja očesa, gotovo uplivačje sredstvo, treba samo zvečer s čopičem namazati. 1 steklenica samo 40 kr.

Malaga najfinjša v botelijah po 60 kr. **Rum** najfinjši v botelijah po 30 in 60 kr.

Čaj najfinjši v zavitkih po 30 in 50 kr. (45-3)

Izdelki morajo imeti, da so pristni zvrstni stoječi podpis in zgornjo obrtno varstveno marko.

Razpošilja se vsak dan po poštnem povzetju.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“
po nizke ceni.

V nedeljo 15. februarja 1885 v Koslerjevej pivarni

poslednja PLESNA ZABAVA.

Igrala bode vojaška godba pešpolka baron Kuhn št. 17.

Za mnogobrojni obisk se uljudno priporoča

(93) **EBERL,** restaurateur.



Popolnem uniči šurke in prašičke prav do zadnjega samo (9-1)

ZACHERL-ov prašek za šurke.

Pristen dobiva se samo v originalnih steklenicah z imenom in varstveno znamko. — Dobi se pri trgovcih, pri katerih dotični plakati visé v izlozbi.

Eau des Cirassiennes
du Dr. Thomson.

Najuspešnejše i najboljšo sredstvo za olepšanje kože, kakor tudi proti rudečim rokam; vse nečistosti kože, kakor pege, pike, ogerece itd. v kratkem času odpravi. (719-4)

ena lončka 2 gld. 50 kr.

Zaloga v Ljubljani pri **Edvardu Mahr-u,** parfumerji.

Przed nizelem.

Po nizelem.

Ustanovljeno 1847, na Dunaji in Budapešti od 1861.

Ivan Hoff-a zdravilno pivo iz sladnega izvlečka
1 steklenica 60 kr.

Ivan Hoff-a koncentrirani sladni izvleček
1 st. gl. 1.12, m. st. 70 kr.

Ivan Hoff-a bonboni iz sladnega izvlečka za prsi
pristni samo v modrih zavitkih à 0, 30, 15 in 10 kr.

Ivan Hoff-a zdravilna sladna čokolada
po 1/2 kilo I. gl. 2.40, II. gl. 1.60, po 1/4 kilo I. gl. 1.30, II. 90 kr.

Srečni zdravilni vspehi

pri hujšanju, pomanjkanju apetita in brezspanju. kašlju.

Gospodu

IVANU HOFF-u.

izumitelju in izdelovalcu preparatov iz sladnega izvlečka, c. kr. dvornemu založniku skoro vseh suverenov evropskih.

Dunaj, Graben, Bräunerstrasse Nr. 8.

V Trstu, 1. oktobra 1877.

V. bl. Po rednej rabi Vaše Ivan Hoff-a zdravilne sladne čokolade vidim z veseljem precejšen uspeh na meni, na telesu sem se zredil, kašelj, ki me je jako mučil, je precej popustil, in zadobil sem popolnem apetit in spanje. Prosim z nova (sledí naročitev).

Z velespoštovanjem
Narciss Stefanoppulo,
Corso Stadion 11, v Trstu.

V Gorici, 6. septembra 1882.

Lansko leto sem porabil 6 steklenic Ivan Hoff-a sladnega izvlečka; te so okrepčale moje zdravje, mi dobro dele in pomagale.

Prosim mi za letoš zopet precej 12 steklenic po poštnem povzetju poslati.

Z velespoštovanjem
Josip Bisljak,
v Gorici, via Vogel 3.

Zdravniško zdravno poročilo.

V Rudolfovem na Kranjskem,

27. novembra 1882.

Naročeno Ivan Hoff-a zdravilno pivo dobro upliva in prosim tedaj mi je zopet poslati 13 steklenic in štiri zavitke Ivan Hoff-a bonbonov iz sladnega izvlečka.

Dr. Gustav Fischer,
c. kr. polkovni zdravnik, začasno v Rudolfovem.

(583-7)

Glavne zaloge:

Ljubljana: Peter Lassnik; Kranj: Fran Dolenc; dalje: Postojina: Doxat & Dietrich; Kočevje: Edvard Hofmann; Idrija: Fran Kos; Rudolfovo: Dom. Rizzoli, lekarna; Ribnica: Janez Pauser; Zagreb: C. Arazim Salvatorjeva lekarna, nadbiskupska lekarna, lekarna usmiljenih bratov; Celje: Kupferschmidt, Marek, lekarni; Reka: G. Catti, lekarna, Fr. Jechel, N. Pavačić, drogueriji; Gorica: G. Cristofaletti, dvorna lekarna; Celovec: W. Thurmwald, lekarna; Maribor: W. König, lekarna, F. P. Holasek; Tržič: J. Raitharek; Pulj: G. B. Wassermann; Ptuj: J. Kasimir; Trst: F. S. Prinz Seravalle, Zanetti, lekarni; Beljak: F. Scholz, dr. Kumpf-ovi dediči, lekarni; Zader: Chr. Mozocco, N. Androvica, lekarni.

60 visocih odlikovanj.